

My a vírusy 21. storočia

Prírodné katastrofy, vojny či iné nástrahy a nebezpečenstvá života sa dotýkajú človeka rovnako ako aj neviditeľné hrozby – vírusy. Kedysi to bol mor, ktorý ohrozoval spoločnosť ako takú. Spomeniem tiež kiahne, záškrt a týfus, ktoré priniesli na americký kontinent dobyvatelia v stredoveku alebo chrípku počas konca prvej svetovej vojny, keď celosvetovo ochorelo vyše 700 miliónov ľudí a napokon zomrelo 20 miliónov z nich. Mohol by som menovať ďalej, myslím si však, že každého z nás zaujíma aktuálna situácia vo svete, ktorá sa týka práve nového vírusu menom Covid-19, niektorými pomenovaný ako Kuvik-19.

Ako vznikol? Ako sa sem dostal? Prečo umiera toľko ľudí? Aj vy si kladiete tieto otázky? Nie ste sami. Covid-19 zmenil životy všetkých. Nemôžeme chodiť slobodne po meste, nemôžeme vykonávať prácu tak, ako by sme chceli, nemôžeme chodiť do školy, nemôžeme športovať, nemôžeme sa stretnúť s rodinou na oslave či s kamarátmi vonku na lavičke. Nevieť ako vám, ale mne skutočne chýba škola! Nemyslel som si, že to niekedy poviem. Chýbajú mi spolužiaci, chýbajú mi učitelia. Chýba mi aj kostol. Už keď som bol malé dieťa, babička mi spínala rúčky a neskôr sme spoločne každú nedeľu kráčali snehom, cez listy, v jarnom daždi či v sparnom lete do kostola. Musím uznať, že i keď som odporca nadmerného užívania technických prostriedkov od mobilov po notebooky, teraz som za ne vďačný. Okrem komunikácie s rodinou, priateľmi a učiteľmi sa mnohokrát pristihnem, ako vyhľadávam informácie o koronavíruse. Množstvo informácií, ktoré mi boli ponúknuté prehliadačom, som si vybral práve tie najmenej čítané či vyhľadávané. Zaujal ma článok o úmrtiach. Dozvedel som sa o genetickej náchylnosti, ktorá robí jedinca zraniteľnejším voči vírusu. Buď organizmus zvládne tento šok, alebo náchylnosť vedie k akútnejším stavom. Druhá teória hovorí o tom, a to ma prekvapilo, že telo človeka je príliš aktívne a preto reaguje búrlivo a preťaží pľúca a iné orgány v tele. No stále sú to len teórie a skutočnú pravdu sa dozvieme o pár mesiacov, rokov či storočí. A možno nikdy. Ktovie. V každom prípade faktom ostáva hrozba tohto vírusu, ktorá visí nad každým z nás. Každý sa bojíme nielen o svoje zdravie, ale aj zdravie tých, na ktorých nám záleží, tých, ktorých ľúbime. Viete však, čoho sa bojíť najviac? Neistoty. Tej neistoty z budúcnosti. Nevieť, čo nás čaká. Nevieť, či môže prísť niečo horšie. Ani len netuším, ako táto situácia bude napredovať. Vás to nedeší? Ak odpovedáte záporne, závidím vám. Závidím vám tú pohodu a pokoj, ktoré prežívate.

Som ôsmakom, ale aj napriek tomu už teraz žijem v strese. Je to koronou? Je to spoločnosťou? Možno sú obe skutočnosti správne. Ale poviem vám ešte toto: korona mi do života vniesla myšlienku, že aj keď sa náhlime, mnohokrát nevieme ani kam, dôležité veci si uvedomíme v ťažkých časoch. Tie moje sú piliermi môjho života. Nezameniteľná rodina, srdeční priatelia a v neposlednom rade zdravie. A aké sú vaše piliere života?

Matej Bača, ZŠ s MŠ Kapušany

